

Kattguld

En täljsten i en stenhög
Slumrar utan tillfredsställelse
Befinner sig i ett förstadium
Där varje gryning kastar skugga
Över nattens ljus

En månsten i en krater
Lyser de förlorades väg
Får fatt på sin kometsvans
Utan att hitta sitt hem
Utan att hitta sin dag

En stenhård kullersten
Där barnet gör en baklänges kullerbytta
Ner i gruvan, in i åldrandet
Den borttappade tidens stämpelur
Så står du där och det är plötsligt din tur

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren KattenKin med Poeter.se id #33409 innehar upphovsrätten